

V SA/Wa 931/12 - Wyrok

Data orzeczenia	2012-12-04
Data wpływu	2012-04-20
Sąd	Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
Sędziowie	Beata Krajewska /przewodniczący sprawozdawca/ Dorota Mydlowska Tomasz Zawisłak
Symbol z opisem	6271 Ochrona cudzoziemca, w tym nadawanie statusu uchodźcy, azyl, zezwolenie na pobyt tolerowany i ochrona czasowa
Hasła tematyczne	Cudzoziemcy
Skarżony organ	Inne
Treść wyniku	Oddalono skargę
Powołane przepisy	Dz.U. 2012 nr 0 poz 270; art. 151; Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - tekst jednolity. Dz.U. 2009 nr 189 poz 1472; art. 97 ust. 1 pkt 1; Ustawa z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej1) - tekst jednolity

Sentencja

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w składzie następującym: Przewodnicząca Sędzia WSA - Beata Krajewska (spr.), Sędzia WSA - Dorota Mydlowska, Sędzia WSA - Tomasz Zawisłak, Protokolant - ref. staż. Justyna Gadzińska, po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 grudnia 2012 r. sprawy ze skargi D. U. na decyzję Rady do Spraw Uchodźców z dnia [...] lutego 2012 r., nr [...] w przedmiocie odmowy nadania statusu uchodźcy i udzielenia ochrony uzupełniającej oraz wydalenia z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wobec stwierdzenia, że nie zachodzą okoliczności uzasadniające udzielenia zgody na pobyt tolerowany; 1. oddala skargę; 2. zasądza od Skarbu Państwa – Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, na rzecz adw. W. P. tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu kwotę 295, 20 zł (dwieście dziewięćdziesiąt pięć złotych dwadzieścia groszy), w tym tytułem wynagrodzenia kwotę 240 zł (dwieście czterdzieści złotych) i tytułem 23 % podatku od towarów i usług kwotę 55,20 zł (pięćdziesiąt pięć złotych dwadzieścia groszy).

Uzasadnienie

Przedmiotem skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia [...] marca 2012 r. wniesionej przez D. U. jest decyzja Rady do Spraw Uchodźców z [...] lutego 2012 r., Nr [...], utrzymująca w mocy decyzję Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców z [...] grudnia 2011 r., nr [...], o odmowie nadania statusu uchodźcy, odmowie udzielenia ochrony uzupełniającej oraz wydaleniu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wobec stwierdzenia, że nie zachodzą okoliczności uzasadniające udzielenie zgody na pobyt tolerowany.

Zaskarżona decyzja została wydana w następującym stanie faktycznym:

Cudzoziemka D. U., obywatelka G., deklarująca narodowość [...] i wyznawaną religie - [...] w dniu [...] września 2011 r. złożyła wniosek o nadanie statusu uchodźcy. Wnioskiem zostały objęte dzieci Wnioskodawczynie: M. U., ur. w 2000 r. i R. U., ur. w 2002 r.

Jako podstawę ubiegania się o ochronę międzynarodową wskazała prześladowanie i znęcanie się [...] nad jej rodziną z powodu narodowości i religii. Dzieci były z tych powodów źle oceniane w szkole przez nauczycieli i źle traktowane przez kolegów. Rodzina miała problemy finansowe, Cudzoziemka nie pracowała. Sytuacja poprawiła się, gdy mąż wziął pożyczki i zaczął prowadzić własną firmę. Ponieważ interes nie szedł dobrze i powstały kolejne długi zaczęły się groźby wierzycieli.

Zaraz po złożeniu wniosku o nadanie statusu uchodźcy Cudzoziemka nielegalnie wyjechała z dziećmi do N., tłumacząc, iż miała informacje, że tam jest lepiej.

Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców po merytorycznym rozpatrzeniu wniosku, decyzją nr [...] z dnia [...] grudnia 2011 r., odmówił nadania Wnioskodawczynie i jej dzieciom statusu uchodźcy, odmówił udzielenia im ochrony uzupełniającej i orzekł o wydaleniu wobec stwierdzenia, że brak jest okoliczności uzasadniających udzielenie zgody na pobyt tolerowany.

W ustawowym terminie do Rady do Spraw Uchodźców wpłynęło odwołanie Wnioskodawczni, w którym zwróciła się o uchylene decyzji Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców z dnia [...] grudnia 2011 r. i przyznanie mu ochrony międzynarodowej. Wnioskodawcy złożyła także jako dowody w sprawie raporty organizacji międzynarodowych wskazujących na złą sytuację mniejszości [...] w G. a następnie zaświadczenie o stanie zdrowia syna R. z dnia [...] września 2011 r. i akt notarialny z dnia [...] maja 2011 r., którym mąż Strony upoważniał Cudzoziemkę do wywiezienia dzieci z [...]

Rada do Spraw Uchodźców przyjęła powyższe dokumenty jako dowody w sprawie a po rozpatrzeniu odwołania Skarżącej decyzją z dnia [...] lutego 2012 r. utrzymała w mocy decyzję organu I instancji. W uzasadnieniu decyzji Rada podzieliła ustalenia organu pierwszej instancji, który uznał, że Wnioskodawczyni nie spełnia przesłanek do nadania jej statusu uchodźcy. Organ odwoławczy wyjaśnił, że Cudzoziemcowi nadaje się status uchodźcy, jeżeli na skutek uzasadnionej obawy przed prześladowaniem w kraju pochodzenia z powodu rasy, religii, narodowości, przekonań politycznych lub przynależności do określonej grupy społecznej nie może lub nie chce korzystać z ochrony tego kraju (art. 13 ust. 1 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Dz.U. z 2009 r. Nr 189, poz. 1472). Rada podkreśliła, że Wnioskodawczyni powołuje się na obawę przed prześladowaniem ze względu na narodowość i religię lecz w żaden sposób nie wykazała takich okoliczności, które mogłyby uwiarygodniać - zwłaszcza w kontekście sytuacji w [...] - istnienie realnego zagrożenia prześladowaniem. Tym samym, zdaniem organu, żywionej i deklarowanej przez Cudzoziemkę obawy nie można uznać za uzasadnioną.

W ustalonym stanie faktycznym organ wskazał, iż wprawdzie Wnioskodawczyni we wniosku i podczas wywiadu statusowego powoływała się na doznane prześladowania związane z narodowością [...] i religią – [...], jednakże wskazywane przez nią zdarzenia faktów tych nie potwierdzają. Mąż Cudzoziemki prowadził działalność gospodarczą wśród rdzennych [...], pożyczając od nich na ten cel pieniądze a zagrożenie rodzinie wynikało z niespłacania długów a nie narodowości czy wyznania.

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego dotyczącego aktualnej sytuacji w [...] - która ma w kontekście rozpatrywanej sprawy kluczowe znaczenie dla oceny wiarygodności oświadczeń Wnioskodawczyni - Rada do Spraw Uchodźców podzieliła ustalenia organu pierwszej instancji, że w [...] nie dochodzi do prześladowania osób należących do innych narodowości, w tym także osób narodowości [...] ([...]), choć mogą one spotykać się z nieprzychylnym nastawieniem rdzennych [...] i nie można wykluczyć incydentów na tym tle. Zdaniem organu nie można jednak przyjąć, że są to działania, za które odpowiedzialność można byłoby przypisać władzom państwa pochodzenia Wnioskodawcy w rozumieniu art. 16 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Organ podkreślił istotny fakt, że Wnioskodawczyni nie zwracała się do władz kraju pochodzenia o ochronę. Również ogólna sytuacja polityczna [...] jest względnie stabilna, choć dochodzi do napięć pomiędzy władzą a opozycją. Zdaniem Rady ustalenia dotyczące sytuacji w kraju pochodzenia znajdują szerokie uzasadnienie w materiale dowodowym, na które składają się eksperckie opracowania Wydziału Informacji o Krajach Pochodzenia Urzędu do Spraw Cudzoziemców i Ośrodka Studiów Wschodnich.

Rada do Spraw Uchodźców podzieliła również ustalenia organu pierwszej instancji, że w przypadku Wnioskodawcy nie zachodzą przesłanki uzasadniające udzielenie mu ochrony uzupełniającej w rozumieniu art. 15 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który stanowi, że cudzoziemcowi, który nie spełnia warunków do nadania statusu uchodźcy, udziela się ochrony uzupełniającej, w przypadku gdy powrót do kraju pochodzenia może narazić go na rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy przez zaistnienie jednej z przesłanek wymienionych w punktach od 1 do 3, tj. przez: 1) orzeczenie kary śmierci lub wykonanie egzekucji; 2) tortury, nieludzkie lub poniżające traktowanie albo karanie; 3) poważne i zindywidualizowane zagrożenie dla życia lub zdrowia wynikające z powszechnego stosowania przemocy wobec ludności cywilnej w sytuacji międzynarodowego lub wewnętrznego konfliktu zbrojnego, które to ryzyko powoduje, że nie może lub nie chce korzystać z ochrony kraju pochodzenia. Organ wyjaśnił, że na gruncie art. 15 niezbędne jest dokonanie oceny zindywidualizowanej sytuacji, w której znajduje się cudzoziemiec oraz oceny sytuacji w kraju pochodzenia z uwzględnieniem

możliwości narażenia tego cudzoziemca w przypadku jego powrotu do tego kraju na ryzyko doznania rzeczywistej krzywdy przez spełnienie przesłanek wymienionych w punktach 1-3.

Rada podzieliła ustalenie organu pierwszej instancji, że w rozpatrywanej sprawie Wnioskodawca nie jest narażony na orzeczenie kary śmierci lub wykonanie egzekucji; nie jest także narażony na tortury, nieludzkie lub poniżające traktowanie albo karanie - w tym zakresie pełną aktualność zachowują ustalenie poczynione w kontekście statusu uchodźcy. W [...] nie występuje obecnie międzynarodowy lub wewnętrzny konflikt zbrojny.

Wobec odmowy udzielenia ochrony uzupełniającej na terytorium RP Rada rozważyła zasadność udzielenia Cudzoziemcowi zgody na pobyt tolerowany z przyczyn, o których mowa w art. 97 ust. 1 pkt 1 lub 1a (art. 48 ust. 1 pkt ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium RP). Zgodnie z tymi przepisami cudzoziemcowi udziela się zgody na pobyt tolerowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jego wydalenie mogłoby nastąpić jedynie do kraju, w którym zagrożone byłoby jego prawo do życia, wolności i bezpieczeństwa osobistego, w którym mógłby zostać poddany torturom albo nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu lub być zmuszony do pracy lub pozbawiony prawa do rzetelnego procesu sądowego albo być ukarany bez podstawy prawnej w rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, lub wydalenie naruszałoby prawo do życia rodzinnego w rozumieniu ww. Konwencji lub naruszałoby prawa dziecka określone w Konwencji o prawach dziecka, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r., w stopniu istotnie zagrażającym jego rozwojowi psychofizycznemu.

Zdaniem Rady do Spraw Uchodźców Wnioskodawczyni nie uwiarygodniła w wystarczającym stopniu, że ze względu na swoje pochodzenie i wiarę byłaby w konsekwencji wydalenia do [...] narażona na naruszenia praw człowieka. Wydalenie Wnioskodawcy nie narusza także jego prawa do poszanowania życia rodzinnego w rozumieniu art. 97 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. ponieważ wyjechałaby wraz z synami a mąż przebywa w [...].

Rada do Spraw Uchodźców nie dopatrzyła się też nieprawidłowości w postępowaniu dowodowym prowadzonym przez organ pierwszej instancji, a zgromadzony materiał dowodowy uznała za w pełni wystarczający do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

W skardze z dnia [...] marca 2012 r. skierowanej do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na decyzję Rady do Spraw Uchodźców z dnia [...] lutego 2012 r. D. U. wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji wyłącznie w części dotyczącej utrzymania w mocy decyzji organu I instancji w zakresie odmowy udzielenia zgody na pobyt tolerowany i zarzucając naruszenie art. 97 ust. 1 pkt 1 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium RP oraz naruszenie art. 7 i 77 kpa, poprzez niedokładne zbadanie stanu faktycznego, co w konsekwencji doprowadziło do wydania dla niej negatywnej decyzji w zaskarżonym zakresie.

W odpowiedzi na skargę Rada do Spraw Uchodźców wniosła o jej oddalenie podtrzymując stanowisko i argumentację zaprezentowaną w zaskarżonej decyzji.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje:

Sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości między innymi poprzez kontrolę działalności administracji publicznej pod względem jej zgodności z prawem w granicach zakreślonych w art. 1 § 1 i 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz.U. Nr 153, poz. 1269) oraz art. 3 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.). Stosując środki określone w wyżej wskazanych ustawach sądy dokonują oceny, czy zaskarżone rozstrzygnięcie organu administracji odpowiada prawu i czy postępowanie prowadzące do jego wydania nie jest obciążone wadami uzasadniającymi uchylenie decyzji.

W rozpoznawanej sprawie, w ocenie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, organ administracji nie dopuścił się naruszenia przepisów procedury ani prawa materialnego, które mogłyby skutkować uchyleniem zaskarżonej decyzji we wskazanej w skardze części.

Odnosząc się do wskazanych w skardze zarzutów dotyczących naruszenia przez organ przepisów kodeksu postępowania administracyjnego ustanawiających zasadę dążenia do ustalenia prawdy obiektywnej (art. 7 kpa) oraz regulujących sposób przeprowadzania postępowania (art. 77 kpa) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie stwierdza, iż materiał dowodowy, zgodnie z art. 7 i 77 kpa, został w rozpoznawanej sprawie zebrany i rozpatrzony bardzo wnikliwie. Znalazło to wyraz w uzasadnieniach decyzji obu instancji spełniających wymogi art. 107 § 3 kpa. Sąd zaznacza, iż organ ustalił stan faktyczny sprawy w oparciu o twierdzenia Cudzoziemki i rozważył wszystkie wskazywane przez nią zagrożenia i obawy. Podkreślenia wymaga, iż Cudzoziemka nie wykazała w najmniejszym nawet stopniu, iż agresja sąsiadów, nauczycieli czy innych osób wyrażających swój niechętny stosunek do jej rodziny jako [...] przybierała takie rozmiary, iż wypełniała dyspozycję przepisów stanowiących podstawę nadania statusu uchodźcy, udzielenia ochrony uzupełniającej lub wyrażenia zgody na pobyt tolerowany. Organ zasadnie stanął na stanowisku, jak wymaga art. 80 kpa, na podstawie całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie, iż Cudzoziemka nie wykazała, iż żywi uzasadnioną obawę przed prześladowaniem w kraju pochodzenia z powodu rasy, religii, narodowości, przekonań politycznych lub przynależności do określonej grupy społecznej. Jej obawy wynikać miały bowiem tylko i wyłącznie z demonstrowanej, jak twierdziła, przez niektórych członków społeczeństwa – nauczycieli, kolegów synów -niechęci do innej narodowości. Podkreślenia wymaga, iż gdy przez pewien czas rodzina nie miała kłopotów finansowych Skarżąca zamieszkiwanie w [...] w tym okresie określiła jako dobre. Jeżeli istotnie członkowie rodziny byli poniżani a wierzyciele dopuszczali się gróźb karalnych, to doszło do popełnienia przestępstwa. Sprawa wymagała wyjaśnienia przez organy ścigania, bo wskazywane przez Cudzoziemkę zdarzenia - jeżeli rzeczywiście miały miejsce - były działaniami kryminalnymi, nie objętymi ochroną międzynarodową. Jednolite orzecznictwo sądów administracyjnych w tym przedmiocie stoi na stanowisku, iż działania mające charakter przestępczy nie mogą być identyfikowane z prześladowaniami w rozumieniu i z przyczyn określonych w Konwencji. Ochrony przed ewentualnymi zagrożeniami ze strony niektórych członków gruzińskiej społeczności winny udzielić Cudzoziemcowi organy władzy publicznej kraju pochodzenia, do których rodzina Skarżącej nie zgłosiła się. Nie bez znaczenia w sprawie jest, iż w [...] działa Rzecznik Praw Obywatelskich i Europejskie Centrum do Spraw Mniejszości Etnicznych, do których Skarżąca także się nie odwoływała.

Zasadnie organ zwrócił uwagę, iż Cudzoziemka jest osobą młodą, w chwili składania wniosku o nadanie statusu uchodźcy miała 30 lata. Nie była uwikłana w działania wojenne, nie jest zaangażowana w żadną działalność polityczną ani społeczną, nie wchodziła w konflikt z prawem. Pomimo znajomości realiów w kraju pochodzenia i panującej tam od wielu lat nietolerancji dla osób określających się jako [...], na którą się obecnie powołuje – mąż Cudzoziemki zdecydował się na prowadzenie działalności gospodarczej, uzyskał od [...] pożyczki i przez pewien okres rodzina z zamieszkiwania w [...] była zadowolona. Sytuacja uległa rażącemu pogorszeniu po upadku firmy męża Skarżącej i powstaniu kłopotów z licznymi wierzycielami chcącymi wyegzekwować długi. Uprawniony jest zatem pogląd organu, iż przyjazd, za zgodą męża, z dziećmi do Polski w 2011 r. i prawie natychmiastowe przedostanie się do Niemiec to kolejny krok Cudzoziemki w poszukiwaniu lepszych warunków do życia dla rodziny.

W oparciu o przedstawiony stan faktyczny sprawy, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie stwierdza, iż organ, wbrew zarzutom skargi, dokonał dokładnego wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy i nie dopuścił się naruszenia przepisów art. 97 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przeprowadzając prawidłowo postępowanie administracyjne i przedstawiając właściwą interpretację wskazanego przepisu prawa materialnego organ wydał decyzję zgodną z prawem.

Mając powyższe na uwadze Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, z mocy art. 151 prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, oddalił skargę.